

Bana Dur Diyorsun

Killa Hakan

Bana dur diyorsun
Kapattın bölgeleri
Üstüme gölgeleri
Yolladın çölleri
Bana dur diyorsun
Kapattın bölgeleri
Üstüme gölgeleri
Yolladın çölleri

Hayat nazlı gelin gibi
Durmadan inşaatta çalışıyor
Ben de çıktım aprislerinden
Çünkü bıktım kaprislerinden
Ama bi' türlü seni gene de kendimden atamadım
Kafayı yastığıma koyup iki gözü kapalı yatamadım
Sordum kendime: "Bu niyedir böyle, acaba neden?"
Düşündüm anladım: "Ha, sensin gene de neden."
Üstüne titredim durdum yılmadım
Karanlık en iyi arkadaşım oldu, sıkılmadım
Çok sallandım ama yıkılmadım, çakılmadım
Paranın köpeği olup, takılmadım ben de
Para pul servet sende
Dert ve de çare sende
Aşk yolları sende
Senin sana
Geriye sisli sokaklar, suskun yuvalar kaldı
O da yeter bana
Kendi düştüğüm bataktan çıkarım
Derken yandım
Bir kere düşen bi' daha düşmezmiş sandım
Sokakların kanlı sosuna ekmeğimi bandım
Sokakları yaşadım, gördüm, inandım
Anlamazsın bunları görmezsen
Yaşayıp, hayatı övmezsen bilemezsin
Zaten görsen bi daha aklından çıkartıp silemezsin...
Sokakları

Bana dur diyorsun
Kapattın bölgeleri
Üstüme gölgeleri
Yolladın çölleri
Bana dur diyorsun
Kapattın bölgeleri
Üstüme gölgeleri
Yolladın çölleri

Hayat kolay değil, ademoğlu
Gelişine vuramazsın öyle her topa
Sırası geldiğinde düşer herkes
Ani hayaller sahi ve dünya fani
Gece soğuk, kaldırımlar talim
Kimse sormaz bilinmez halin
Gücü yeten varsa olsun mani
Göz görür gönül görmez yani
Acıyı göğüsler düşlerin
Alkışı olmaz bazı düşüşlerin
Nedeni saklı gözündeki yaşların

Can acıtmıyo atılan taşlar
Çoğu kez zor yeniden kalkışların
Sonu belli olur kimi başların
Arkası görünür sahte bakışların
Kimi kimsesi yoktur kışların
Geçtiğim her yol cehennem
Ateşe atsan kalbimi dilenmez
Sokağın adını bilen bize bilenmez
Suçum yazmaksa ben af dilenmem
Gelin hadi üzerime gelin, gelin
Bende kelam derin yerim
Serin senin ardına düşmem
Gidenlerin günü zordur
Gerçeği bilenlerin

Bana dur diyorsun
Kapattın bölgeleri
Üstüme gölgeleri
Yolladın çölleri
Bana dur diyorsun
Kapattın bölgeleri
Üstüme gölgeleri
Yolladın çölleri

Sokak köşeleri soğuk, sert olur mermer
Kapanır birden sonu gelmeden defter
Hiçbi' şeyin sonu gelmez, yoktur ki sonu
Zaten ilk başlangıçlar unutturmaz onu
Koyarsın bir gün sen de asfalta başını
Seçersin en baba yerde kader taşını
Anlarsın ki her yer taşmış, dop dolu
Dolu siskayı bulunca göreceksin yolu
Şimdi dimdik durmalısın sokaklarda gözüm
Sokak yakar adamı kaybolur közün
İt olursun, köpek olursun, beş para etmez sözün
Karanlıklarda kaybolur özün
Sokaklar adamı zorlayabilir, koçum
Kötüye doğru da yollayabilir
O zaman sen de durmadan savaş
Kurtulmak için o bataklıktan yavaş yavaş

Saate baksam da anlayamıyorum
Gönülde yazsam da duyuramıyorum
Sessiz sedasız konuşur gibi
Yine çığlık olup çığlığı atamıyorum
Daha derine inelim, hadi daha derine
Sanki yetmez gibi daha bile derine
Zor dediğin benim elimin kiri
Biri bitiyor yine başlıyo biri
Geri gel, geri gelsinler
Çok soğuk ama rüzgarı versinler
Sesler duyuyorum inceden biraz
Beni boşu boşuna ürkütmesinler
Solum küstü sanki sağ tarafıma
Yazdırmaz iki kelime de olsa
Ben kalemi tutturur kalbime, yazarım
Kırık olsa da, kalp benim nasılsa

Bana dur diyorsun
Kapattın bölgeleri
Üstüme gölgeleri
Yolladın çölleri
Bana dur diyorsun

Kapattın bölgeleri
Üstüme gölgeleri
Yolladın çölleri